

புதிய கண்ணாடம்

வெளியீடு-8

1988 புரூபாதி 01.

ரூ: 2/-

The NEW PERSPECTIVE

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களில் மிகவிரைவில் மாகாணசபைத் தேர்தலை நடத்தி முடிக்கும்படி சிறீலங்கா அரசாங்கம் இந்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டுக்குரிய தேர்தலையும் நடத்தவேண்டிய கட்டாயம் இருப்பதால் இந்திய அரசாங்கமும் இங்கு மாகாணசபைத் தேர்தலை நடத்திமுடிக்கும் அவசரத்தில்லை.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தலை எப்படி நடத்துவது என்னினும் இந்தியாவிடம் உறுதியான தீர்மானங்கள் இல்லை எனினும்—

தேர்தலை நடத்தி முடித்து மாகாணசபை நிர்வாகத்தை உருவாக்கிவிட வேண்டும் என்ற அவசரமும் அவசியமும் மட்டுமே இந்திய அரசாங்கத்திடம் காணப்படுகிறது.

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எவ்வளவு விரைவாக முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக தேர்தல் ஒன்று நடத்தி முடிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தமிழ் மக்களுக்கும் அவசியமானதே எனினும்—

அதனை எப்படி நடைமுறையில் அமுல்படுத்துவது என்பது அனைவரிடமும் கேள்வியாகவே உள்ளது.

நடத்துவதற்கான குறைந் தபட்ச வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

அதற்கும் கூட இந்தியா கடுமையான முன் தயாரிப்புக்களை மேற்கொள்ளத் தயாராகியிருக்க வேண்டும்.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இப்போதுதான் நிலைமை ஓரளவு படிப்படியாக சீர்திருந்த ஆரம்பித்திருக்கின்றது.

ஆனாலும், அங்கு பலாபலன்கள் இன்னும் வெளிப்படையாகத் தெரியும் நிலை உருவாகவில்லை.

வடக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்த வொரு

வாளருமான சிவஞானத்தினாடாக முயற்சித்திருக்கிறார்.

அதற்கு இந்தியப் படை அதிகாரிகள் பிரபாரனுடன் மட்டுமே பேசத் தயார் எனக் கூறிவிட்டனர். மாத்தயா குழுவினர் அதற்குத் தயாராக இல்லை.

இதனால், இந்தியப் படை-புலி களுக்கிடையிலான பேச்கவார்த்தையும் ஆரம்பிக்கப்பட முடியாமலே முறிவடைந்து போயிருக்கின்றன.

இந்தியத் தாதுவருடன் பேச்கவார்த்தை நடத்துவதற்கு புலிகள் தயாராக இல்லை.

இதனால் அந்தப் பக்கக் கதவுக

இந்திய அரசாங்கத்தின் நேரடி நெருக்குதல் களினால் அதுவும் தடைப்பட்டுப் போய்விட்டதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

புலிகளின் முக்கியமான உறுப்பினர் ஒரு பகுதியினர் இந்தியப் படையுடனான யுத்தத்தில் இறந்து விட்டனர்;

ஏனையோர் ஆங்காங்கே ஆயதங்களை விற்றுவிட்டு வெளிநாடுகளுக்கு ஓடிவிட்டனர்.

தமிழ் நாட்டிலிருந்த புலிகள் தம்மிடமிருந்த ஆயதங்களை பம்பாக்குக் கடத்திச் சென்று, அங்கு 25000 ரூபா தொடக்கம் 40,000 ரூபா வரை விற்றிருக்கின்றனர். விற்றபணங்களுடன் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றும் விட்டனர்.

இப்போது மின்சீயிருக்கும் புலிகள் பெரும்பாலும் இந்தியப்படையுடன் நேரடி யுத்தம் செய்யும் வல்லமையை இழந்து விட்டனர்.

பெரும்பாலும்—

சிவில் நிர்வாகக் குலைப்பு, சாதாரண மக்களைக் கொலை செய்தல்.....

ஆகியவற்றின் மூலமே தமது இருப்பைப் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

புலிகள் பலவீனமான நிலையில் இருக்கின்றபோதிலும் அவர்களால் தமது நிலையை உணர்ந்து சரணடையும் நிலையிலும் அவர்கள் இல்லை.

ஏனைனில்—

அவர்கள் சரணடைந்தால் சமுதாயத்தின் மத்தியில் நடைமாட முடியாது.

அவர்களால் துன்பப்பட்ட மக்களுக்கும், பனி கொடுக்கப்பட்ட புலிஉறுப்பினர்களுக்கும் பதில் சொல்லியாக வேண்டும்.

புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளே இப்போது புலிகளுக்கு எதிராக இருக்கின்றன.

(- தொடர்ச்சி 6 ம் பக்கம்.....)

**ஆயுத பயமற்ற நிலை உரவாகுமா?...
தமிழ்மக்கள் துணிந்து முன்வருவார்களா?...
இந்தியா சரியான**

அணுகுமுறைத்தனைக் கையாறுமா?..

வடக்கு-கிழக்கு

ஏகாண்மைப்பீர்தாப்

மார்க்கஷ்யல்?

மாவட்டத்திலும் இன்னும் குறைந்த பட்ச சாத்தியம்கூட ஏற்படவில்லை.

இந்திய “ரோ” (RAW) ஏக்கும் புலிகளுக்குமிடையில் நடைபெற்ற பேச்கவார்த்தை தடங்கலுக்கு டட்டு நிற்கின்றது.

இரு பகுதியினரது பேரவியாபாரம் ஒரு புள்ளியிலும் சமநிலை அடைவதாக இல்லை.

இலங்கையிலுள்ள இந்தியப்படையர் அதி காரிகாருடன் பேச்கவார்த்தை நடத்துவதற்கு மாத்தையா சிறி—

யாழ்.மாநகர சபை ஆணையாளரும் புலிகளின் அதி திவிர ஆதர

ஞம் முற்றாக அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு வசதிகளையும் அனுபவித்துக்கொண்டு கள் எக் கடத்தல், தூள் கடத்தல் தொடக்கம் கலவ வியாபாரங்களையும் மேற்கொண்டு வந்த புலிகள் நாற்றுக்கு மேற்பட்டோர்—

இப்போது, இந்திய தேசிய பாதுகாப்புக் கட்டத்தின் ஜீம் சிறைகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

சிறைகள் இராணுவத் தலைமைப் பிரிவொன்றிடமிருந்து புலிகள் அவ்வப்போது பெற்றுவந்த ஆயதுதவிகளும்—

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உள்ள புத்தி ஜீவிகள், அரசியல் ஆர்வம் கொண்டோர் ஜனநாயகமும் சமாதானமும் திலைநாட்டப்படுவதற்கும்,

கொலை வெறியர்களின் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாகியிருக்கும் தமிழ் மக்கள் மூச்ச விடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதற்கும்—

இரு தேர்தலின் தேவையை இப்போது அதிகமாக உணர்கின்றார்கள்.

ஆனால், அவர்கள் மத்தியிலும் உள்ள கேள்வி—

ஆயுத வெறியர்களின் தடைகளில்லாத ஒரு வாய்ப்புக் கிடைக்குமா? என்பதுதான்.

புலிகளையும் வழிக்குக் கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் என்ற நினைப்பிலேயே இந்தியா இன்னும் இருக்கின்றது.

சமாதானத்தில் எப்படி உயிர்வாழ்வது என்பது புலிகளின் பிரச்சினையாக உள்ளது.

ஜனநாயகம் என்கின்ற சொல்லைக்கூட ஜீரணிக்க முடியா நிலையில் புலிகள் உள்ளன.

இதே வேளை வடக்கு-கிழக்கு தீவைமை களை எடுத்துக்கொட்டால்—

கிழக்கு மாகாணத்தில், அதிலும் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு-அம்பாறை மாவட்டங்களில் தேர்தல் ஒன்றை

தின்திருத்தமக்களே!

உங்கள் பிரதிநிதிகள் யார்?

உங்களின் அடுத்தவரும் எதிர்காலம் பற்றிய முடிவுகளை எடுப்பதற்கான உரிமையை யாருக்கு நிங்கள் ஷழங்கப் போகின்றிர்கள்?

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் சமாதானத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் நிலை நாட்டவல்லவர்கள்,

தமிழ் மக்களின் எதிர்கால வாழ்வின் அபிவிருத்திக்கான அடிக்கற்களை நாட்டவல்லவர்கள் யார்?

தமிழ் மக்களின் நியாயத்துவமான உரிமைகளை நேர்மையான முறையில் வென்றெடுக்கப் போராடக் கூடியவர்கள் யார்?

என்பவற்றை நீங்கள் தீர்மானிப்பதற்கான காலகட்டம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என நாம் கருதுகின்றோம்.

எமது அங்குக்குரிய தமிழ் மக்களே!

இந்திய, இலங்கை அரசாங்கங்கள் நினைப்பது போல தமிழ்பகுதிகளில் அவ்வளவு விரைவாகத் தேர்தலை நடத்த முடியுமா?

மக்கள் சுதந்திரமாகத் தமது வாக்குரிமையைப் பிரயோகிப்பதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படுமா?

என்கின்ற கேள்விகள் ஒருபுறம் குக்கட்டும்.

ஆனால்—

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒரு தேர்தல் நடத்தப்படவேண்டும்,

தமிழ் மக்கள் தமது பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்பதை நாம் அனைவரும் முதலில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு ஆயுதம் தாங்கிய குழுக்கள் ஒவ்வொன்றும் தாமே மக்களின் உண்மையான பிரதிநிதிகள் என தமக்குத்தாமே முத்திரை குத்திக் கொண்டு தான்தோன்றித்தனமாகச் செயற்பட்டு வருகின்றன:

புலிகள், மக்களின் தீர்ப்புக்கான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் மிகவும் அக்கறையாக இருக்கின்றார்கள்.

மக்களின் கருத்துச் சுதந்திரத்தை ஆயுதமுணையில் அடக்கி வைத்துக்கொண்டு,

கொலைமிரட்டல் மூலம் நகக்கி வைத்துக் கொண்டு—

தாமே மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்பதைத் தொடர்ந்தும் எப்படியாவது நிலைநாட்டிக் கொண்டிருக்க முயற்சிக்கின்றார்கள்.

முன்னர் வவுனியாச் சந்தியில் இருந்து 'திரீஸ்டார்' என்ற பெயரில் போற வாற லொறிகளையும் கடைகளையும் வீடுகளையும் கொள்ளியதித்துக்கொண்டிருந்த புளோட்டும்பல—

இப்போது அந்த வேலையை மதவாச்சியில் இருந்து கொண்டும் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளில் இருந்து கொண்டும் மேற்கொண்டுவருகின்றது

அந்தக்கும்பல் சிங்கள இனிரோத் சக்திகளோடு கள்ள உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டு பெரிய மனுதனமான அறிக்கைகளை விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

கொள்கையோ, குறிக்கோளோ இல்லாத ஈரோஸ் கூட்டத்தினர்—

பாம்புக்குத் தலையையும் மீனுக்கு வாலையும் காட்டிக் கொண்டே தங்கள் காலத்தை ஓட்டிவிடாம் என நினைத்து வருகின்றனர்.

ஷழப்போராட்டம் என்பது மக்களின் போராட்டம்,

இயக்கங்கள். என்பவை மக்களால் மக்களுக்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை என்பது முறையாகவும் முழுமையானதாகவும் இருந்திருந்தால்—

எமது போராட்டம் இவ்வளவு தாரம் சீரழிந்து பொயிருக்காது.

நடந்துமுடிந்தவை நடந்துமுடிந்தவைகளாகட்டும்—

எதிர்காலம் ஒருநல்ல பாதையில் செல்லக் கூடியதாக இருக்கட்டும்.

கொலைகளும், கொள்ளளகளும் அடாவடித்தனங்களும், அடக்குமுறைகளும்,

நிறைந்த காட்டுமிராண்டித்தனமான நிலையிலிருந்து தமிழ்ச் சமுதாயம் முதலில் விடுதலை பெற வேண்டும்.

சிறீவங்கா அரசாங்கங்கள் தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கின்றன என்பதனாலேயே போராட்டத்தைத் தொடக்கினோம்.

ஆனால், அரசியற் சிந்தனைகள் பின்தளப்பட்டு ஆயுதக்கவர்க்கிகள் ஆதிக்கம் செலுத்தியதனால்—

கடைசியாக, தமிழ் மக்களுக்கு உள்ளேஇருந்து தோன்றிய சக்திகளே தமிழ்மக்களின் மிகவும் அடிப்படையை கூட்டார்கள்.

தமிழ்மக்களின் அரசியல் ஒட்டத்தில் ஒரு திருப்பம் ஏற்படவேண்டுமானால்,

தமிழ்மக்களின் உரிமைகளுக்கான போராட்டங்கள் நேரான திசையில் செல்ல வேண்டுமானால்,

இன்று உள்ள குழப்பமான சூழ்நிலையில் மக்கள் வாக்களிக்க முன்வர மாட்டார்கள் என்றுகூறிக்கொண்டே சிலர் தமிழ் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உறிவாரந்த தமிழ் மக்களே!

உங்கள் உரிமையை நீங்கள் பயன்படுத்துவதற்கு உங்களுக்கு மன உறுதி வேண்டும்.

பகிரங்கத்தில் உங்களை அடக்கி வைத்திருப்பவர்களுக்கு அந்தருக்கத் தில் நீங்கள் தீர்ப்பளிக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

மக்கள் தங்கள் தீர்ப்பை வழங்குவதைத் தடை செய்யும் எந்தச் சூழ்நிலையையும் உடைத்தெறிய முன்வர வேண்டும்.

கொலை வெறியர்களின் துப்பாக்கிகளுக்கு நீங்கள் அஞ்சியிருக்கிறவரை நீங்கள் ஓவ்வொரு நாளும் இறந்துகொள்ள இருக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு தமிழ் மக்களின் உயிர்களும் உரிமைகளும் மிகவும் மலிவானவைகளைப்படிக்கின்றன.

இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும். தமிழ் மக்களின் நல்ல எதிர்க்கால திறுவேசு தமிழ் மக்களிடம் உள்ளன என்ற நூலிலே எந்தச் சூழலையும் சுதாங்குத் தயாரக வேண்டும்.

இவ்வே எழு பணிவான மூலம் கொள்ள.

தயநுக்கு அஞ்சி

'ரெலோ' இயக்கப் பொறுப்பாளர்களில் ஒருவராக கூடிதயங்கள்(உதயன்) 08.08.88 அந்து கொழும்பு ஆமர்வி திசைத்தியில் வைத்துக்கொண்டு கொட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார். கொழும்பில் இப்போது அடிக்கடி நடைபெறுகிற இத்தமிழ் இயக்கப் பகுதிகளைகளின் கூட்டுரப்பு தொகைகளைக் கொழும்பில் சிறீவங்கா அரசாங்கத்தின் அரவணைப்பில் இருந்துகொண்டு எஜமானர்களின் விருப்பத்தை பூர்த்திசெய்யும் கொலைகளை எந்தந் தடங்கலையின்றி பொலிஸ்—இராணுவ அனுசரணையோடு செய்துகொண்டு தெரியவருகிறது. தமிழ்மக்களின் நல் வாழ்வுக்காகவோ அவர்களின் போராட்டத்திற்காகவோ எந்தவொரு துரும்பையும் எடுத்துப் போட்டிருக்காத இந்தச் சுதாங்குத் தயாராகவோ எந்தவொரு கொலையையும் கொலை செய்துவருகிற கூவிப்படைக் குண்டர்களாய் மாறி நச்சக்காற் ராய்க்கலைவருகிறார்கள்:

இவர்களால் கொலையுடைப்போன 'ரெலோ' உதயநுக்கு நாம் அஞ்சி செய்கிறாம்.

குருத்தினாம்

விஜயநாதன், சிதம்பரநாதன்
கொலைகளின் பின்னணியில்
பாதுகாப்புக்கடவுளர்களும்
பக்கவாத்தீயக்காரர்களும்

அன்றையில் திருமலை பிரஜைகள் குழுதலைவர் விஜயநாதன் புலிகளினால் கடத்திச் சென்று கடப்பட்டுக் கிண்ணியா வீதியில் போடப்பட்டமையும்,

அதற்கு முன்னர் தம்பலகாமம் ஆசிரியர் சிதம்பரநாதனைப் புலிகள் பேச அழைத்துச் சென்று கட்டுக் கொன்றமையும் நடந்து முடிந்திருக்கிறது.

இதுபோன்ற சமுதாயப் பிரமுகர்களுக்குச் 'சமூக விரோதிகள்' என்று பட்டம் குட்டப்பட்டுக் கொலை செய்யப்படுவது புலிகளின் தான்தோன்றித்தனமான கொலை விசர் வாடிக்கையாகிவிட்டது.

யாழிப்பாணத்தில் சென்ஜோனஸ் கல்லூரி அதிபர் ஆண்தராஜா மாஸ்டர், முன்னாள் மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபைத் தலைவர் நடராசா, கம்யூனிஸ்ட்கட்சி மரவட்ட அமைப்பாளர் விஜயானந்தன்... என்று பலவரையும், மட்டக்களப்பில் அதிபர் தருமலிங்கம், ஆசிரியர் குணரத்தினம், தொழில்நுட்ப வியலாளர் சுந்தரவிங்கம், விசேஷ சேவை அலுவலர் சுந்தரநாயகம்... என்று கணக்கற்றோரையும் ஆதிக்க வெறியினால் கொன்று போட்ட புலிகள், எல்லோருக்கும் 'சமூக விரோதிகள்' என்று பட்டம் குட்டியே போராட்டத்தினைக் கொக்கைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

எவ்வித கேள்வியியாய்களுமில்லாத இந்தக் கொலைகள் அனைத்துக்கும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எதிர்ப்பு காட்டப்படக்கூட முடியாதவாறு யமறுத்தல் அழுத்தியிருக்கிறது.

திருமலை விஜயநாதன், சிதம்பரநாதன் கொலைகளுக்கும் பிரஜைகள் குழுக்களோ, அன்னையர் முன்னணிகளோ, ஜனநாயகம் விரும்பிச் சக்திகளோ மற்றும் எந்த அமைப்புக்களோ வாய் திறந்து கண்டிக்கக்கூடத் திராணியற்று வாயை இறுக்குடிக்கட்டுண்டு போய்க் கிடைகிறார்கள்.

இந்தப் பய மென்னங்களும், இடம் கண்ட இடத்தில் மடம் கட்டுவது போல முடிந்த இடங்களில் மட்டும் ஜனநாயகம் சமாதானத்துக்காய்க் குரல் கொடுத்துக் கூவுகின்ற போக்கும்—

புலிகளின் கட்டாக்காளிச் சண்டித்தனங்களுக்கும், தன்னிச்சைக் கொலைகளுக்கும் ஜாக்கமளிப்பவையாகவே அமைந்து வருகின்றன.

மீண்டும் இத்தகைய பயமறுத்தல்களைப் பயன்படுத்தியே புலிகளும், புலிகளின் ஆதாரமூல்காரர்களும் உலகத்தின் கவனத்தைத் திருப்பிச் சென்றுவிடக் கடுமையான மயற்சிகளோடு

செயற்பட்டு வருகின்டார்கள்.

திருமலை பிரஜைகள் குழுதலைவரான திரு. விஜயநாதன் அவர்கள் தமிழரசுக்கட்சி திருமலை எம்.பி. யாயிருந்து மறைந்த நேமிநாதன் அவர்களின் சுகோதரராவார். திருமணமும் செய்துகொள்ளாமல் முழுநேரமாக அரசியலில் ஈடுபட்டுவந்தவர்.

புலிகளின் ஆதரவாளராயிருந்து இலங்கை—இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின் பிரபாகரனை வரவேற்று வாழ்த்துப்பத்திற்ம எழுதியனுப்பி, அதைப் பெருமையாகவும்

கருதியிருந்த விஜயநாதன் அவர்கள் புலிகள் கடத்திச் சென்று கட்டுக் கொன்றுவிடுமொவிற்குச் செய்துகொள்ளப்பட்டு வருகின்டிருக்கிறது. நீங்கள் வீட்டுக்குப் போய் நகை நட்டு ஏதும் இருந்தாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.....

ஆனால், வேளாண்மை விளைந்ததும் ஊரில் உள்ளவர்கள் என்ன தருகிறார்களோ அப்பிடி நானும் தருவேன்....."

விச : "சரி மாஸ்ரர் நீங்கள் போங்கோ"

இந்தச் சம்பாஷணை நடந்து ஒருமாதத்தின் பிறகு சிதம்பரநாதன் மாஸ்ரர், புலிகளால் 'சமூகவரோதி' எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு சித்திரவதை செய்யப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டார்.

புலிகளுக்கு பணம் தர மறுப்பவர் களும், புலிகளின் அடாவடித் தனங்களுக்கு மாற்றாகத் தெளிவான் அரசியற் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பவர்களும், மனிதநேயம் கொண்ட செயற்படுவதற்கு முன் வருபவர்களும் இந்தக் கொலை விசர்பித்திருப்பவர்களால் 'சமூகவரோதிகள்' என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டுவிடுகிறார்கள்.

இதனாலேயே தமிழ்ப் பிரமுகர்கள் பலரும் புலிகளை எதிர்த்து வாயைத் திறக்காமலேயே உயிர் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

வாயைத் திறந்து கருத்துச் சொல்லமுற்படுவர்களுக்கு விஜயநாதன், சிதம்பரநாதனுக்கு ஏற்பட்டத்தியே நிகழ்ந்து வருகின்றது.

கொலைக்கும்பளின் தலை அறுவடைக்குத் தப்பி உயிர் வாழ விரும்பி அவர்களுக்கு ஆதரவாகவே பேசிவிடவாம் என்று ஆரம்பித்த சிலரும் இப்போது தங்கள் பாதுகாப்புக் கடவுளர்கள் விழுக்காடுதே என்ற பயத்தில் தவளைக்கத்தல் போட ஆரம்பித்திருப்பதையும்தான் பார்க்கமுடிகிறது.

இவர்களும் தான் இத்தனை பொதுக்களும் பிரமுகர்களும் தான்தோன்றித்தனமாய் கொலை செய்யப்பட்டுப் போனதற்குக் காரணமாயிருந்த வர்கள்.

எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் இந்தக் கொலைகாரர்களும் ஆதாரமூல்காரர்களும் பயமறுத்தல் களினாலேயே தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்வார்கள் என்பதை மக்கள் பார்க்கத்தான் போகிறார்கள்.

சிதம்பரநாதன் : "என்னிடம் காக இல்லை"

விச : "குறிப்பிட்டு ஒரு திகதியைச் சொல்லும் மாஸ்ரர்"

சிதம்பர : "அப்பிடியும் என்னால் சொல்ல முடியாது"

விச : "நீரும் உமது மனவியும் உழைக்கிறீர்கள், கார் இருக்கிறது மோட்டார் சைக்கிளும் உணடு.

வயல் 8 ஏக்கர் செய்திருக்கிறீர் என் தரமுடியாது."

சிதம்பர : "கார் தங்கச்சிமர்.

வாங்கித் தந்தது; மோட்டார்

சைக்கிள் தம்பியடையது அவன்

பூஷாவில் இருக்கிறான், வயல்

கடன்பட்டுச் செய்திருக்கிறேன்.

நாங்கள் எடுக்கும் சம்பளம் எங்கள் செலவுக்கே போதாது. மிச்சம் முழுவதும் கடனுக்காக

வெட்டப்படுகிறது.....

எனது வங்கிப் புத்தகம்,

சம்பளப்பட்டியல் இவைகளை

நீங்கள் பார்க்கலாம். நான்

இங்கேயே இருக்கின்றேன்.

நீங்கள் வீட்டுக்குப் போய் நகை

நட்டு ஏதும் இருந்தாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.....

ஆனால், வேளாண்மை விளைந்ததும் ஊரில் உள்ளவர்கள் என்ன

தருகிறார்களோ அப்பிடி நானும் தருவேன்....."

விச : "சரி மாஸ்ரர் நீங்கள் போங்கோ"

‘ஆண்ட பரம்பரை’???

“ஆண்ட பரம்பரை”யாம் பராவர்கள்?

அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

மொழியின் போலும் இனத்தின் போலும் எங்களையும் அவர்களே ஆகிறதுப் பேசுகிறார்களே;

ஒருவேளை நாங்களும் அவர்களுள்ள அடங்குவோமோ?

இல்லை!

எங்கள் காங்களின் உழைப்பு செம்மன் தலாகளில்

டட்டம் வர்க்கத்தால் கடன்டப்பட்டன

எங்கள் மாங்கும் மிருகப்பட்டன்!

எங்கள் ஆதம் விருப்பங்கள்

ஆதிக்க கையுக்களால்

கிறிக் கீறி கூழிக்கப்பட்டன!

எங்கள் பங்கிச் சிறுவர்கள் பாடாலையில்

எழுந்து விண்றே படித்துக் கொண்டன(ர்)!

‘சுங்கிலியன்’களும்

‘பண்டார வங்கியன்’களும்

என்ன நம்மைப்போல்

உழைக் கிடில்லாதவர்களா?

இருக்க வீட்டில்லாதவர்களா?

இவர்கள் எல்லாமிருந்தவர்கள்